

Nr 841.

Av herr **Weijne**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 266, angående anslag till statens arbetslöshetskommission, reservarbeten och kontant-understödsverksamhet m. m.*

Den 6 december 1935 ingav Borås fackliga centralorganisation till statsrådet och chefen för socialdepartementet en skrivelse, vari begärdes, att statsrådet skulle vidtaga åtgärder för att bereda familjeförsörjarna vid statliga reservarbeten ett par dagars permission i samband med söndag eller helgdag, t. ex. en gång i månaden, samt att kostnaderna för hemresan skulle betalas av statsmedel.

I motiveringen för framställningen anfördes bl. a.: "Det torde få anses obestridligt, att det så gott som genomgående råder vantrivsel på reservarbetsplatserna. Orsakerna till denna vantrivsel kunna vara flera, men en av dem torde vara den känsla av rotlöshet, som lätt bemäktigar sig arbetare, vilka skickas på reservarbete långt från hemorten och därigenom plötsligt förflyttas ur en miljö i en annan. Detta lösryckande ur den naturliga miljön kännes särskilt svårt för familjeförsörjarna, som ha hem, maka och barn att tänka på, och som lätt bemäktigas av oro för familjen, om de icke kunna stå i tillräcklig kontakt med denna."

I skrivelsen meddelades, att en av Centralorganisationen gjord undersökning visat, att vid reservarbetsplatserna i boråstrakten funnos 33 familjeförsörjare från olika kommuner i Bohuslän.

Framställningen föranledde ingen åtgärd, enär riksdagen 1935 haft till behandling motioner i samma syfte, I: 341 och II: 621, vilka av riksdagen blivit avslagna.

I nu nämnda motioner begärdes, att reservarbetare skulle på statsverkets bekostnad få besöka hemorten, gifta reservarbetare förslagsvis en gång var tredje månad och ogifta likaledes förslagsvis en gång var sjätte månad. I sin avstyrkande motivering anförde statsutskottet bl. a., att det enligt utskottets mening av praktiska skäl icke vore möjligt att utan avsevärda olägenheter för arbetets bedrivande å arbetsplatserna medgiva periodiskt återkommande resor.

För min del anser jag, att den viktiga frågan om att bereda reservarbetare, vilka äro familjefäder, bättre kontakt med sina hem, ännu en gång bör underställas riksdagens prövning. Uppmärksammas bör nämligen, att motionerna till 1935 års riksdag avsågo såväl gifta som ogifta reservarbetare. Uppenbarligen kunna långt starkare skäl anföras för att bereda familjeförsörjarna fria hemresor. Deras ekonomiska läge är avsevärt sämre, varjämte samhället i denna tid, då man talar så mycket om familjebildningens underlättande, bör göra vad göras kan i syfte att upprätthålla familjelivet. Slutligen bör även observeras,

att allt eftersom krisen blir långvarigare, splittringen i hemlivet också blir allvarligare.

Med stöd av det anförda får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 266 angående anslag till statens arbetslöshetskommission m. m. måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om åtgärder i syfte att bereda reservarbetare, vilken är familjeförsörjare, möjlighet att på statsverkets bekostnad, t. ex. en gång var tredje månad, besöka hemorten.

Stockholm den 25 maj 1936.

Josef Weijne.

I motionens syfte instämma:

J. A. Persson,

Olivia Nordgren.

Tidaholm.